

"נקודה טובה" לפרשת השבוע - רעיון מן הפרשה, במבט עכשווי

גליון "חיי שרה" (גליון 5 שנת תשע"ו, כה' חשוון תשע"ו. 7/נובמבר/2015)

ב"ה

"נקודה טובה" לפרשת "חיי שרה" - "לכל איש יש שם"

המשוררת זלדה בשירה "לכל איש יש שם" (לחן: חנן יובל), עוסקת בגורמים השונים המשפיעים על מהותו של האדם. החל מהתורשה אֶתָהּ הוא נולד, עָבַר בחינוך שקיבל מהוריו וכלה בהשפעת הסביבה עליו ובעיקר, מעשיו שלו.

לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם

שְׁנַתָּן לוֹ אֱלֹהִים

וְנָתַנוּ לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ

לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם

שְׁנַתָּנוּ לוֹ קוֹמָתוֹ וְאָפֶן חַיּוֹכּוֹ...

פרשתנו, פרשת חיי-שרה, פותחת בתיאור מותה של שרה אמנו: "וַתָּמָת שָׂרָה... וַיָּבֵא אַבְרָהָם לְסָפֵד לְשָׂרָה וּלְבִכְתָּהּ" (בראשית כג, ב).

הפסוק מזכיר מושגים חשובים ומהותיים ובהם: חיים ומוות, בכי והספד.

מהי תפיסת החיים והמוות של היהדות?

לפני הלידה - לפני ירידתה של נשמת האדם ארצה, משביעים המלאכים את הנשמה לנהוג כראוי ולהיות "צדיק" (נדה, ל ע"ב).

ירידת הנשמה לעולם, טומנת בחובה גם "כתב שליחות" או "כתב משימה" ייחודי לאדם זה. כתב שליחות הנגזר מיכולותיו וכישוריו של האדם מחד ומצרכיו המיוחדים של הדור בו הוא נולד, מן ה"כאן ועכשיו" של העולם, מאידך.

מהי משמעותה של השבועה? תהיה "צדיק" ותתרום לחברה ולעולם, כפי יכולותיך ובהתאם לגוון ול"צבע" המיוחד של אישיותך.

והנה, כאשר גדל האדם ומתבגר ושואל את עצמו מהו הגוון המיוחד שלו - של שליחותו בעולם, הוא מגלה ש"כתב השליחות" הינו בעצם "כתב חידה".

המשימה הראשונה שלו הינה לפענח את "כתב החידה" ולכתוב בעצמו על פי הבנתו את כתב השליחות שלו - את מנגינת חייו. ולאחר מכן, עליו לחיות מתוך תחושת ותודעת השליחות ולהוציא את הדברים מן הכח אל הפועל.

כך אנו פוגשים סביבנו, בעלי מקצוע רבים הרואים בעשייתם ובעבודתם, לא רק מקור פרנסה אלא גם ובעיקר שליחות אישית וחברתית כדי לעשות את העולם - את הקהילה ואת החברה, את הארץ ואת האומה, למקום "טוב" יותר. בעלי מקצוע ובהם, מחנכים ואנשי צוות רפואי, עובדים סוציאליים ואנשי כוחות הביטחון ועוד ועוד.

מה היתה שליחותם של אברהם ושרה?

"נקודה טובה" לפרשת השבוע - רעיון מן הפרשה, במבט עכשווי

אברהם ושרה כתבו את כתב שליחותם במו ידיהם: להיות "נושאי הענין האלוקי" בעולם ולפרסם את האמונה בקב"ה ואת הקשר החשוב והחיוני שכל אדם ילוד אשה יכול וצריך ליצור עם אלוקיו.

הכנסת האורחים והחסד שהיו קו מנחה באישיותם, סייעה להם להפיץ את המונותאיזם (האמונה באל אחד), בקרב באי ביתם ובסביבתם.

וההישג שלהם היה אדיר: "עד שנתקבצו אליו (אל אברהם) אלפים ורבבות והם "אנשי בית אברהם" ושתל בלבם העיקר הגדול הזה (של האמונה בקב"ה) וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו... ויעקב אבינו לימד בנו כולם... והיה הדבר הולך ומתגבר בבני יעקב ובנילוים עליהם ונעשית בעולם אומה שהיא יודעת את ה'..." (רמב"ם הלכות עבודה זרה א, ג).

אברהם לימד את העולם האלילי שסביבו ש"יש אלוקים". שיש בעולם אל אחד יוצר ובורא שמנהיג את העולם בכל רגע ורגע.

הבה נחזור לשיר בו פתחנו: **לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם.**

לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם, שְׁנַתְּנוּ לוֹ אֱלֹהִים - וזוהי מהותו ושליחותו.

לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם, שְׁנַתְּנוּ לוֹ קוֹמָתוֹ וְאֶפֶן חַיּוּכּוֹ... שְׁנַתְּנוּ לוֹ חֲטָאִיו... עֵינּוֹרוֹנוֹ... מְלַאכְתּוֹ - והם מעשיו והשם שקנה לעצמו.

שאלת השאלות היא, האם "בסופו של יום", אכן תהיה התאמה בין השם שהאדם נתן לעצמו לבין השם שקיבל - לבין שליחותו.

ואכן, מובא בחז"ל, שכאשר אדם מגיע לאחר פטירתו לבית דין של מעלה, שואלים אותו מה שמו. והבעיה היא שהוא עלול לשכוח את שמו ולמצוא את עצמו במצב מביך.

לאור דברינו, נוכל להבין מה משמעותה של שכחה זו.

יום הדין של האדם, הוא יום האמת. ולכן, אדם שהיה שקוע בחטאיו... ובעיורונו והתעלם מ-כתב שליחותו, וודאי שכח את מהותו האמתית, ואת שליחותו, או אז, ברגע האמת, יתברר לו שהוא "שכח" מיהו האני האמתי שלו וישכח את "שמו".

ולכן כאשר התורה מספרת על פטירתה של שרה בפתח פרשתנו, היא אומרת: "וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה" (בראשית פרק כג, א). ומעיר רש"י כי סופו של הפסוק המיותר לכאורה, בא ללמדנו, כי "שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה" - כל שנותיה היו טובות. את כל שנותיה היא חייתה מתוך שליחות.

הבה נכתוב גם אנו את שמנו ושנותינו, "לטובה". כי בידנו הדבר.

כי לכל איש יש שם שנתנו לו מעשיו....

מכירת שבת life

שלח

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה. ניתן לפנות למייל: nekudatova.roth@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל. **אהבת? הפץ בין חבריך**